

พ. 6

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๑๒/๒๕๖๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 15700
วันที่ 28 ก.ก. 2558 10.00

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย - ปากีสถาน และไทย - ตุรกี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๒

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๕๕๗๑
ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

จัดเข้าวาระ 28 ก.ก. 2558

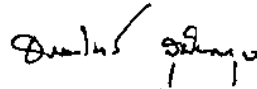
ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วนกรณีร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย - ปากีสถาน และไทย - ตุรกี ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า ร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน และร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐตุรกี เป็นการวางกรอบแนวทางและการกำหนดท่าทีของประเทศไทยในการเจรจาเพื่อจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศปากีสถาน และประเทศไทยกับประเทศตุรกี ตามลำดับ โดยมีสาระสำคัญเป็นการเปิดเสรีการค้าสินค้า ซึ่งครอบคลุมเรื่องการลดและการยกเลิกภาษีศุลกากรและอุปสรรคทางการค้าที่มีไขภาษี กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า มาตรการปกป้องและมาตรการเยียวยาด้านการค้า มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า เป็นต้น โดยยังไม่มี การทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างกัน กรณีจึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับการเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ ส่วนสาระสำคัญของกรอบการเจรจา ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอมาเป็นเรื่องทางนโยบายซึ่งเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาได้ตามความเหมาะสม

อนึ่ง หากในการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศปาเลสไตน์ และประเทศไทยกับประเทศตุรกี จะมีการจัดทำความตกลงระหว่างกัน ก็จะต้องเสนอให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณา ก่อนการทำความตกลงนั้นตามมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และหากความตกลงดังกล่าวมีเนื้อหา ที่ก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศก็จะเข้าลักษณะ เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ โดยหากการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตาม หนังสือสัญญานั้นต้องมีการออกพระราชบัญญัติ หรือหนังสือสัญญานั้นมีผลกระทบต่อ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง ก็จะต้องเสนอขอความเห็นชอบ จากสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๓ (นางวรรณมณฑา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th